

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **16797** (13) **U**
(51) МПК (2006)
G01N 33/00МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ**ОПИС****ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ**видається під
відповідальність
власника
патенту**(54) СПОСІБ МІРНОГО ЗАБОРУ РАНОВОГО ЕКСУДАТУ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕНЬ**

1

(21) u200602927

(22) 20.03.2006

(24) 15.08.2006

(46) 15.08.2006, Бюл. № 8, 2006 р.

(72) Жадінський Микола Васильович, Гюльмамедов Фарман Ібрагімович, Белозерцев Олексій Михайлович, Жадінський Андрій Миколайович, Пшенічна Ольга Анатоліївна

(73) ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М.ГОРЬКОГО

2

(57) Спосіб мірного забору ранового ексудату для досліджень, що включає розміщення стандартного диска із пористого матеріалу на поверхні рани та після просочення диска рановим ексудатом - розміщення його в стерильному фізіологічному розчині для подальших досліджень, який **відрізняється** тим, що на поверхні рани розміщують складені між собою три стандартних диски, роз'єднують їх після просочення рановим ексудатом і в стерильний фізіологічний розчин для подальшого дослідження розміщують середній диск.

Спосіб відноситься до медицини, зокрема до хірургії, мікробіології, та може бути використований для визначення кількості мікробів у раневому ексудаті у перерахунок на 1мл.

Відомим є спосіб [1], за яким раневий ексудат збирається за допомогою мірної піпетки. Під час здійснення цього способу капіляр піпетки часто закупорюється шматочками загиблої тканини, конгломератами клітин, що перешкоджає отриманню необхідної кількості ексудату і навіть робить неможливим його отримання при малій наявності ексудату у рані.

Цього недоліку не має спосіб [2], вибраний нами у якості прототипу. Відповідно до цього способу на поверхню рани розміщують стандартний диск із пористого матеріалу, який після пропитування диску раневим ексудатом, розміщують у стерильний фізіологічний розчин для подальших досліджень. Недоліком прототипу є те, що на поверхнях диску адсорбуються конгломерати клітин, шматочки загиблих тканин, що перекручує результати досліджень та робить їх недостовірними.

За основу корисної моделі поставлена задача удосконалення способу мірного забору ранового ексудату для досліджень у якому забезпечується мірний забор ексудату без домішки частинок загиблої тканини, конгломератів клітин. Поставлена задача вирішена тим, що у способі забору ранового ексудату для досліджень який включає розміщення диску із пористого матеріалу на поверхні рани та після пропитування диска раневим ексу-

датом розміщення його у стерильний фізіологічний розчин, згідно корисної моделі на поверхні рани розміщують складені між собою три стандартних диска, роз'єднують їх після пропитування раневим ексудатом та в стерильний фізіологічний розчин для подальшого дослідження розміщують середній диск.

Спосіб здійснюють таким чином: три стерильних стандартних диска, зроблених із пористого матеріалу, наприклад, фільтровального папіру, який впитує в себе 0,01мл ексудату складають разом та розміщують на поверхні рани на 2-3 хвилини. Після пропитування всіх дисків раневим ексудатом стерильним пінцетом відокремлюють крайні диски із адсорбованими на них шматочками тканин і конгломератами клітин, а середній диск розміщують у ємність з 0,1мл стерильного фізіологічного розчину. Диск подрібнюють, звільняючи із нього ексудат із мікроорганізмами, готують розведення 10^{-2} , 10^{-3} , 10^{-4} і т.д. Із кожного розведення роблять посів 0,1мл на поверхню щільного поживного середовища, розлитого у чашки Петрі. Посіви інкубують у термостаті при $t\ 37^{\circ}\text{C}$. Після цього підраховують колонії мікробів, які виросли та роблять відповідне перерахування на 1мл ранового ексудату.

Перевага способу у тому, що він дозволяє відібрати мірно раневий ексудат без домішок у ньому шматочків тканин та конгломератів клітин, що робить більш достовірними результати визначення кількості мікроорганізмів у рані. Спосіб дозволяє також провести відбір ексудату із ран з малою

(19) **UA** (11) **16797** (13) **U**

його кількості.

Джерела інформації:

1. Кузин М.И., Костюченко Б.М. Раны и раневая инфекция. - М: Медицина, 1990. - 592с.
2. Жадинский Н.В. Способ количественного

определения микробов в ране. Удостоверение на рационализаторское предложение №1178, принятое министерством здравоохранения УССР 13.02.91.